

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orî-ce corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa :

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

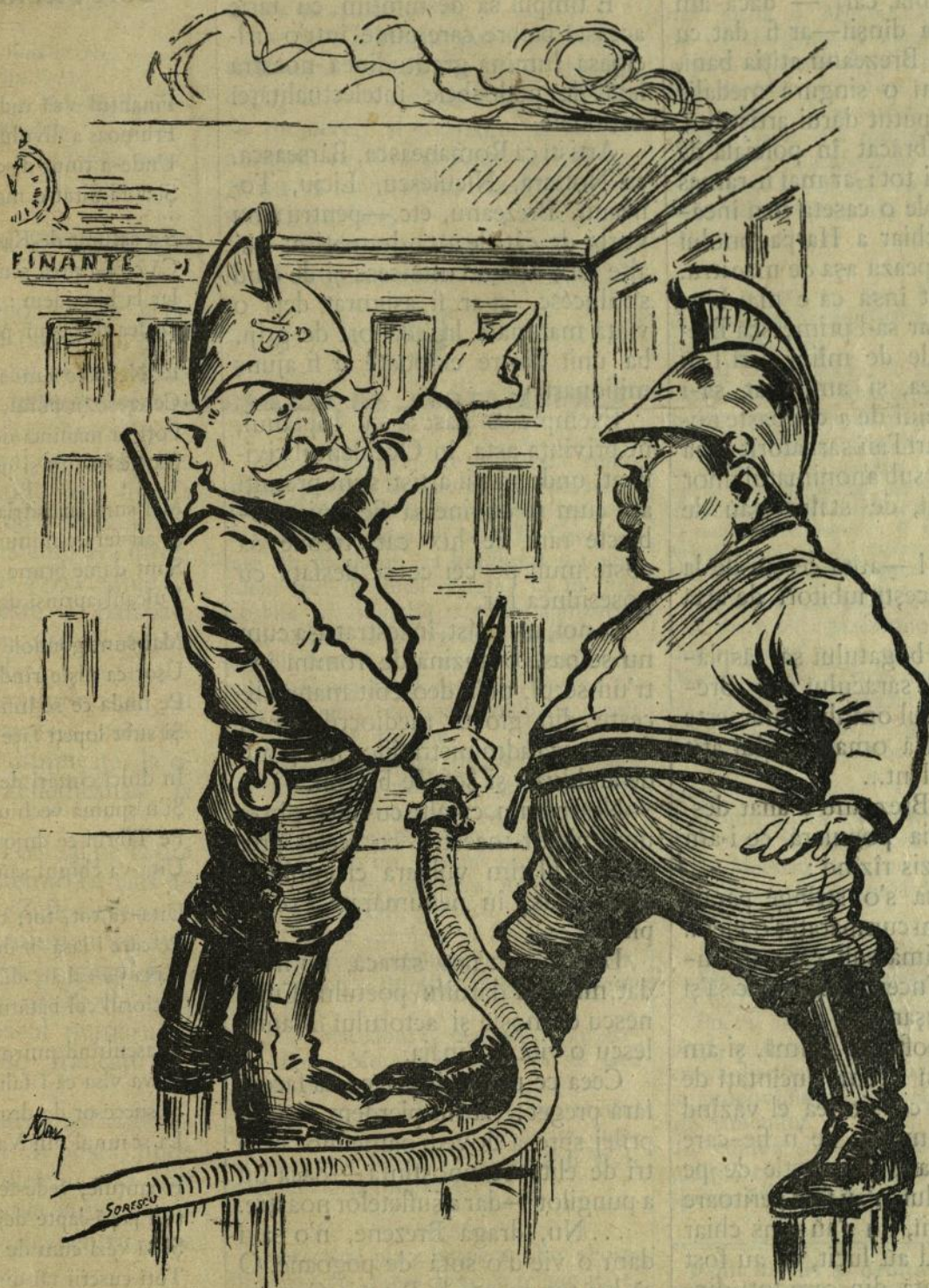
DIRECTOR :

GEORGE RANETTI,

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoială.

MINISTERUL DE FINANȚE ÎN PERICOL

Actualul și ex-ministrul de finanțe apără ministerul de finanțe, amenințat de incendiu.

D. Sturdza. — Să salvăm arhiva și proiectele de legi!... Notițele mele!...

Dom Paladu. — Dă-î damf la tulumă, domnule Sturdzeo, că dac'o arde menesteru îmi arde o pereche de papuci bliojandar pă canavă, pă care i-am uitat în biuroū cînd mi-am dat demisia! Sintără cadoū dă la nea Niță, să-î salvăm te rog!

CINCI PARALE PENTRU BREZEANU!

Jumătate'n glumă, jumătate'n serios, la o masă a Berăriei Cooperative, în mijlocul citor-va buni prieteni, am făcut propunerea să deschidem o listă de subscripție pentru a oferi artistului Brezeanu, în seara de 13 Martie când va apare în puternica-i creațiune din «Avarul», decorația Bene Merenti clasa I-a în aur.

Cunosc mulți admiratori fervenți ai acestui talent scilpitor, oameni cu dare de mână, cari — dacă am fi făcut apel la dinșii — ar fi dat cu plăcere pentru Brezeanu atîția bani, încît nu numai o singură medalie de aur am fi putut dărui artistului, ci l'am fi îmbrăcat în poleială de sus pînă jos și tot i-ar mai fi rămas aur ca să umple o casetă mai încăpătoare decît chiar a Harpagonului pe care-l întrupează așa de măestru.

M'am gîndit însă că e mai bine ca modestul dar să-l primească Brezeanu din miile de mîini cari l'au aplaudat adesea, și am vrut să-i procurăm prilejul de a cunoaște numele acelora cari l'au sărbătorit pînă astăzi, ascunși sub anonimatul unor numere de loji, de staluri sau de galerie.

Cinci parale! — atîta cerem de la fie-care dintr'acești iubitori de artă adevărată.

Nu talentul bogatului să răsplătească talentul săracului om Brezeanu. Ci dinarul omului sărac este solicitat să aducă omagiū celui atît de bogat în talent...

Cînd Iancu Brezeanu a aflat despre manifestația populară ce i-am pregătit, ne-a zis rîzînd:

— Măi, dacă s'o strînge parale mai multe, să'mi cumpărați ș'o vie!...

Glumă nostimă sub care minunatul artist s'a 'ncercat zadarnic să și ascundă 'nduioșarea.

Am rîs cu poftă de glumă, și-am fost în aceeași vreme încîntați de plăcerea vădită ce simțea el văzînd că scînteile frumoase ce 'n fie-care seară, d'atîția ani, împraștie de pe scenă talentul lui, n'au fost peritoare focuri de artiști, nu s'au stins chiar în secunda cînd au lucit, ci au fost lumină adevărată din care toți dintre noi au prins din sbor cîte o rază.

Să strîngem astăzi într'un mă-

nunchiū toate aceste raze răzlete și să înconjurăm cu ele, ca cu o aureolă astrală, fruntea artistului blagoslovit de Dumnezeu.

Tristă zodie s'a făurit pînă azi în țara romînească talentelor fruntașe.

S'a zis adesea că, la noi, pentru ca posteritatea să afle că ai fost un talent mare, trebuie să trăești în mizerie, apoi să aștepti la balamuc momentul cînd dricul Primăriei va veni să te ia ca să te-asvirle în groapa comună a desmoșteniților, sub o cruce de scîndură nevopsită.

E timpul să desmințim cu tărie această părere care pune într'o uricioasă lumină gratitudinea noastră față de podoabele intelectualității naționale.

Artiști ca Romaneasca, Bârseasca, ca Nottara, Niculescu, Liciu, Toneanu, Brezeanu, etc. — pentru a nu vorbi de cât de arta dramatică, — în alte țări, de cînd muncesc și de cînd strălucesc, și-ar fi asigurat deja o viață materială la adăpost de griji, ba unii dintre ei poate ar fi ajuns milionari.

Exemple se găsesc cu toptanul, în privința asta, în Occidentul civilizată, unde marii artiști sunt prețuiți așa cum se cuvine să fie: niște obiecte rare de lux cari trebuie să coste mult pe cei ce se desfată cu posesiunea lor.

La noi, un artist, înzestrat așa cum nu se nasc o duzină de romîni într'un secol, nu'i deosebit materialicește din gloata mediocrilor cari furnizează administrațiilor mii și mii de archivari și șefi de biuroū.

Noi plătim, cu alte cuvinte, pînza unui pictor maeștru cu acelaș preț cu care plătim vulgara cromolitografie trasă în nenumărate exemplare.

Dar, să zic: țară săracă, nu ne-a dat mîna să dăruiim poetului Eminescu o moșie și actorului Manolescu o vilă la Sinaia.

Ceea ce putem însă face, să facem fără preget: Să nu pierdem nici-un prilej spre-a dovedi oamenilor noștri de elită recunoștința — dacă nu a pungilor — dar a sufletelor noastre.

...Nu, dragă Brezene, n'o să'i dăm o vie d'o sută de pogoane. O să bei tot cu noi la Berăria Cooperative din pivnițele altora. Dar, îmi place să sper, o să ai cu ocazia re-

prezenței tale de beneficiū o imensă probă de dragoste din partea mării mulțimi a publicului romînesc care iubește teatrul.

Așa dar, doamnelor și domnilor, cinci parale pentru Brezeanu! Să-i dăm acestui splendid comedian măcar senzația acelei scurte clipe de triumf care adesea îmbată mult mai mult de cît o vie de-o sută de pogoane.

George Ranetti.

STROFE ȘI APOSTROFE

DOM PALADU IN ITALIA

D. Paladi va pleca la Neapole și Palermo.
«Epoca».

Finanțul o să vadă țara
Frumoas'a divului Traian,
Unde-a ținut discursuri Smara
Și-a admirat-o moș Cârțan.

S'a săturat de Karlisbadu,
Că cică-i prea scump la otel;
Iar la birt idem: dom Paladu
Dădea doi bani p'un mititel!

La Neapole sunt macaroane
Ce cresc în pomi, și cu un ban
Poți să mănînci două castroane
Gătite 'n unt și parmezan.

Măi sunt în patria lui Dante
Și alt-fel de minunății;
Sunt dame brune și șarmante,
Vulcani aprinși de patimi vii.

Măi sunt gondole care sboară
Ușor ca niște rîndunici
Pe unda ce se înfioară
Și subt lopeți face plic-plici.

În dulci cîntări de mandolină
Și'n spuma vechiului Falern,
Pe Tibrul ce duios suspină,
Uita-va chinul său etern.

Uita-va tot, tot, tot... bugetul
Pe care'l lasă 'n deficit,
Taxa pe zahăr, diabetul,
Piciorul cel bătăturit.

Și ascultînd murmurul apii,
El va visa că-i talian
Și succesul de drept al Papii
La scaunul din Vatican.

Finanțule, vede-te-aș Papă
(Că papă-lapte deja ești)
Și să vezi cum de ciudă crapă
Toți cuscrii tăi din Tîrchilești!

Cyrano.

DORINTE

(Trei catrene și o quintină monorimate, în cari amicul Caion, arată cari i-ar fi micile lui aspirații)

Palat aş vrea să am un obelise,
Să sbor aş vrea ca un ibise,
Din aripi Nilul s'ating flasca-flise,
Și dulci cofeturi 'n-al meu plise.

Dar cu mai mult entuziazm,
Aş vrea să scap de-acest marazm,
De-a fi privit tot cu sarcazm,
Ș'atuncea în supremul spazm,
Aş crede că trăese în bazm!

Dar nu, căci vulgu-i prea sălbatic,
Și nu pricepe p'un extatic,
Cind printre stele singuratic
Declamă versuri de zănatie.

Și totuși cind ar fi să n'treb,
Pe mai toți zeii din Ereb:
Din Pas-d'Calais 'n Bab-El-Mandeh,
Sint cel mai genial efeb.

p. Conform. Octav

PROCESUL „ZEFLEMELEI” CU DIRECȚIA POȘTELOR

Cerem scuze depozitarilor și cititorilor noștri din provincie pentru că numărul trecut al «Zeflemelei» le-a sosit cu oare-care întârziere.

De vină este poșta, onorata poșta română, care pesemne încă nu s'a hotărât să renunțe de tot la unele obiceiuri din vremea cind era director general celebrul Priveleghie.

Astăzi director este d. Balaban, inginer, om cult zice-se, și totuși iată ce ni s'a n'implat:

Administrația ziarului nostru, cu conștiințiozitatea care-o caracteriză, a expediat Joi dimineața, la orele obicinuite, «Zeflemeaua» la poșta.

Ce se n'implă? Tocmai pe la ora 11, după plecarea trenurilor cari aveau să transporte «Zeflemeaua» în provincie, ne pomenim cu un aviz de la poșta precum că în ziarul nostru fiind intercalate și afișele prin care anunțam sumarul numărului, aceste afișe trebuiesc francate separat.

Atunci, administratorul «Zeflemelei» s'a prezintat la poșta, unde i s'a spus că... *pachetele noastre sunt bine francate, că a fost la mijloc o greșală din partea poștei*, pentru care ni se cere scuze.

Mersi pentru pardon!

Cum rămînem însă noi cu pagu-

bele ce ni s'a cauzat prin întârzierea expedierii ziarului?

Poșta nu iartă pe contribuabili nici pentru o centimă în minus la francarea corespondenței; poate el să și ceară o sută de pardonuri. Iar noi să înghițim și să tăcem cind o administrație, care ne costă așa de scump, ne pricinuește daune, pentru că nu și îndeplinește datoria cum se cade?...

Judecătorii vor decide dacă stimabila poșta a d-lui Balaban are dreptul nepedepsită să se bălăbanească cu atîta desinvoltură pe conta mușterilor ei.

— Să o loviți numai moralicește prin acest proces, ca să se dea un exemplu — va obiecta un cititor — să nu cereți și despăgubiri, să n'o atingeți cu alte cuvinte la pungă, să nu vă bucurați la banul unei instituții publice.

— Ba la ban, domnule, o vom lovi! răspundem noi neînduplecați.

CĂMAȘA DE „FORȚA MORALĂ”

«Forța Morală» este o revistă săptăminală pe care o scoate d. Alexandru Macedonsky pentru mai multe motive:

1) Pentru a dovedi că I. L. Caragiale este un plagiator, că Eminescu n'a avut talent nici de cinci parale, că în fine Coșbuc și Vlahuță trebuie spinzurați fiind-că au scris versuri stupide; în schimb însă d-nii Caion, Mircea Dimitriade, Constant Cantilli și George G. Orleanu sunt cele mai strălucite genii ale literaturii romîne.

2) D. Macedonsky mai scoate revista «Forța Morală» pentru a populariza sistemul d-sale ortografic, care constă în a dubla consoanele și a scrie cu y în loc de i, într'un cuvînt a schimonosi ast-fel cuvintele romînești în cît să semene a nemțești, grecești sau alandalești. Cite-va exemple de ortografia d-lui Macedonsky: trandaphyr = trandafir, phylphysson = filfison, nnebbunn = nebun, etc.

3) D. Macedonsky mai scoate, în sfîrșit, «Forța Morală» pentru ca să facă să ridă pe oamenii cumînți.

Pentru aceste felurite motive, revista d-lui Macedonsky a fost botezată de unii «Fleoarta Morală», iar de alții «Cămașa de forță morală».

* * *

Ceea ce mi place în special din «Forța Morală», pe care o citesc cu religiozitate, este modestia colaboratorilor ei.

Așa, bună oară, iată ce scrie d. A-

lexandru Macedonsky despre d. Mircea Demetriad:

«Poetul, cu toate acestea, în Mircea Dimitriade e divin. Atunci cind sensualismul cam aprig și brutal, e 'nvins în Mircea Dimitriade de poet, cit de frumos e acest poet — și ce voce de aur».

Iar mai departe:

«Dar Mircea Demetriade e surprinzător de complexitate. Pasiunile lui simțuale sunt simunuri sălbatice. Ca toți cei mari, el e mai presus de prejudicii».

Și pentru a scuza acuzația scandaloaasă ce aduce poetului prin rindurile de mai sus, d. Macedonsky spune mai la vale:

«Oamenii de geniu sunt negreșit anormali, prin faptul că atît ca vis și ca vieața trăită, ei es din rîndul comun».

Cu alte cuvinte, nici mai mult nici mai puțin, d. Mircea Dimitriade este un om de geniu ale cărui versuri — cum scrie d. Macedonsky — «aû urcat aproape pînă la celle mai sacre modele ale poeziei antice». Țineți-vă bine Homer, Horațiu, Virgil, voi toți aștia cari nu beți capuținare la Cafeneaua Kübler și nu colaborați la «Forța Morală», țineți-vă bine că vă face marț d. Mircea Dimitriade!

* * *

Am văzut ce zice Maestrul despre discipoli, să vedeți acum ce spun aceștia de Maestru.

Intr'un articol, în care se trage un zavrac numărul unu d-lui Th. M. Stoescu, discipolii scriu următoarele:

«Această purtare cu totul mișlească, va fi și ea consemnată și ilustrată cu numeroase documente în studiul pe care mai mulți scriitori îl pregătesc cu privire la viața și operele colosului care se numește Macedonsky și pe care n'aû putut să l'știrbească nici să l'mânjească răutatea sau mîcimea suffletescă contemporană».

O să fie interesant de tot spectacolul: toți discipolii Maestrului, opintindu-se din răspuțeri ca să umfle cu țevile pe Maestru, spre a face din «broasca mică cît un ou» — vorba fabulei — gosgogeamite . . . colosul, — fabula spune altă vorbă în loc de colos.

* * *

Acum, ca să vă faceți o idee cam cum scriu modestii discipoli ai modestului Maestru, iată un specimen extras dintr'o poezie semnată de d. George G. Orleanu:

Străvechia n'țelepciune, cu foi de lauruscă
Iși încinsese fruntea... Tîrîndu-se pe stradă,
Libești, Patricii, Sclavi, de-acelasi sex grămada,
Se 'mpreunău în spasme de voluptate bruscă.

Poetul nu ne spune dacă printre libești, patricii și sclavi se affaû și niscai-va discipoli de aceia cărora Maestrul le propovăduiește că pasiunile simțuale ale oamenilor de geniu trebuie să iasă din comun și să se ridice peste prejudiciu, cu alte cuvinte să se apuce de... spasme de voluptate bruscă.

Șandernagor.

D-nii librari și debitanți de ziare din provincie sunt rugați să ne anunțe la vreme în caz cînd numărul foilor trimise nu este suficient.

REMUȘCARI

— Spune-mi, dragă Mișule, spune-mi că regreti că înșeli pe bărbatul meu, un tip așa de bun, așa de increzător... Uite, asta mai m'ar consola.

ORIGINA SĂRUTĂREI

Din ce aluat or fi avind creerul dospit savanții germani ca să-și consacreze timpul studierei unei asemenea chestii?

Un neamț a publicat o serie de articole într-o revistă din Stuttgart sub acest titlu sugestiv: «Origina sărutărei».

Nici-unul dintre moralistii noștri nu se apucase pînă acum să caute cauza secretă a acestui gest simbolic prin care se exprimă toate sentimentele afectuoase, de ori-ce nuanță: amor, respect, prietenie, recunoștință, etc.

Savantul neamț a găsit o foarte nostimă explicație.

El spune că sărutarea este o derivație, sau mai bine zis o transformare a salutului care, în primele vîrste ale omenirii, consta în faptul că doi indivizi cari se întilneau își freacă nasurile reciproc unul de altul.

De altminteri, adăogă savantul german, tot ast-fel procedează pînă azi Eschimoșii, cea mai mare parte din triburile indiane, insularii din Oceania și indigenii din Noua Zelandă.

În această din urmă țară, unde moravurile preistorice s'au păstrat intacte, frecarea nasurilor este însoțită cu un murmur de satisfacție care însemnează că mirosul persoanei salutate este plăcut.

De fapt, fie-care persoană are un miros particular, și aceasta e atît de adevărat în cit cîinele, în obscuritatea cea mai profundă, în mijlocul unei mulțimi enorme, recunoaște pe stăpînul său de pe miros.

Dacă simțul odoratului a pierdut din finețe la popoarele civilizate, e din potrivă foarte dezvoltat la oamenii cari trăesc în stare naturală, și era probabil tot așa la primii noștri strămoși.

În arhipieleagul Malaesia, acțiunea mirosului și a salutului se exprimă prin acelaș cuvînt.

În insulele Filipine, amanții nu se părăsesc de cit după ce și-au dat unul altuia cite-o bucațică din stofa veșmintelor lor, pentru a avea tot d'auna cu ei mirosul ființei iubite.

Culmea e că învățatul neamț găsește o dovadă pentru sprijinirea tezei sale în expresiunea italienilor cari zic: *Come vi sentite?* și în cea întrebuintată de francezi: *Comment vous sentez-vous?*

Concluzia e că dacă noi am reușit să idealizăm sărutarea, nu e un motiv să ne fie rușine de originea ei și s'o renegăm.

DOCUMENT UMAN

„LUCA IONESCU, OMUL ACTUALITĂȚEI“

Sub interesantul titlu de mai sus, revista *Generația Nouă* publică un admirabil articol pe care ar fi un sacrilegiu să nu'l reproducem întocmai și fără comentarii:

Luca Ionescu născut în județul Prahova.

Luca Ionescu ca om al societății este unul din cei mai bine văzuți din toate cercurile, mai ales partidul al cărui membru marcant este, căci se bucură de o mare re-

putație, onestitatea și activitatea sa este netăgăduită, dând destule probe; ca inspector general Minist. Interne ca fostul director general al penitenciarelor și ca prefect ad-tif de județ în diferite rînduri; Luca Ionescu ca prefect al județului Constanța în anii din urmă a lăsat multă iubire în inimile întregului județ, căci bunătatea sa nemărginită și modul de a se purta cuviincios și cu cuvinte foarte blinde cu fie-care a putut căpăta simpatia tuturor națiunilor ce compun județul Constanța; Luca Ionescu tot în acest județ s'a și însurat cu fiica d-lui Eremia Popa o persoană foarte cultă, și inteligentă; natură blindă și un caracter foarte nobil, matroană excelentă studiată în Germania fiind decorată de majestatea Sa Sultanul: ca ună din cele mai mari și prețioase decorații, ferice de iubitul său soț care poate fi mândru de o asemenea soție, le urăm viață lungă. D-nu Luca Ionescu astăzi este Secretarul general al Ministerului de Interne e unul din cele mai mari departamente, d-sa conduce acest departament cu multă tactică și inteligență, fiind tot odata cel mai drept om îndatoritor și plin de o bunătate nemărginită.

Silva

D. TACHE IONESCU PE CARPAȚI

Ni se relatează o întimplare de toată nostimada.

D. Tache Ionescu a ținut la Ateneu o conferință intitulată «Pe Carpați». Pentru ca să fie sigur că la gazetă va apare o dare de seamă fidelă, d. Tache Ionescu a însărcinat cu această treabă pe gazetarul în care are d-sa mai multă încredere, pe bunul nostru amic Rusu Abrudeanul, care în seara conferinței s'a și înființat în loja presei, înarmat cu un plaivaz și c'o testea de hirtie.

Și-a nceput să ia note. Oratorul vorbea foarte repede, iar amicul Rusu începuse să obosească. Atunci, pentru a se putea ține de conferențiar, a început să abrevieze cuvintele, chit ca să le completeze a doua-zi la redacție.

După conferință, d. Tache Ionescu se întilnește cu Rusu:

— Ai luat note?

— Da, șefule.

— Ia să le vedem.

D. Tache Ionescu răsfoi testea de hirtie scrisă, apoi indignat:

— Bine Rusule, ce ești nebun, dar eu n'am vorbit nimic despre conu Petrache Carp?

— ????

La fie-care rînd în notele tale văd scris: p. carp., p. carp., p. carp. . . Ce nsemnează asta?

Rusu, care rămăsese un moment uluit, explică daravera. «P. Carp.» nu era de cit o prescurtare a cuvintelor «pe Carpați» care reveneau foarte des în conferința d-lui Tache Ionescu.

Șeful d-lui Rusu a ris, și ast-fel s'a terminat această scenă care ar fi fost absolut autentică dacă n'ar fi inventată de noi.

Coco.

DECORAȚIA D-LUI GHIȚA ADAMESCU

Intr'un articol apărut în «Zeflemeaua» am arătat modul cum se împart decorațiile. Azi avem la îndemână un nou exemplu pentru a dovedi afirmația noastră, că distribuirea decorațiilor este o adevărată mascaradă.

Citim în gazete că d-lui Gh. Adamescu i s'a acordat medalia «Răsplata Muncei» pentru serviciile aduse de d-sa revistei «Albina».

«Răsplata Muncei» este o medalie pe care-o decerne ministerul instrucțiunii; d. Ghiță Adamescu, pe de altă parte, este secretarul general al aceluiași minister; prin urmare, d. Ghiță Adamescu a găsit cu cale să se decoreze pe sine însuși. Modest și scrupulos bărbat!

Și pentru ce s'a găsit vrednic d. Ghiță Adamescu să și atirne-o tinichea de chioara hainei, cînd i-ar fi stat mai bine cu tinicheaua legată de coada... fracului?

Pentru că a adus serviciul revistei «Albina». Să lămurim pe cititorii profani.

«Albina» asta e o albină care, în loc să facă miere, produce spanac. Ea primește de la ministerul de instrucție o frumuseală subvenție din care se înfruptă nu numai «Albina», ci și trîntorii cari stau în stup...

Cine sunt aceștia:

D. Popovici-Tașcă stă în stup; d. Gh. Adamescu, în stup, idem, (nu citiți repede cuvintele «stup idem», ca să nu ofensăm pe d. secretar general).

Pentru munca lor, mai mult sau mai puțin inteligentă, de la «Albina», acești domni trag beneficii bănești. Drept și frumos e să li se mai dea și decorații pe d'asupra?

Bieții oameni, fac sacrificiul de a primi subvenții! Asta este marele titlu care a hotărît pe d. Ghiță Adamescu să și facă singur cado o decorație.

Aferim caraghioslic!

Kiriac Napadarjan.

SERBAREA „SINDICATULUI ZIARIȘTILOR“

«Sindicatul Ziariștilor» va da Sîmbătă seara, 9 Februarie, o mare serbare dramatică și lirică la Teatrul Național.

Se va reprezenta piesa «Marioara» dramă în 2 acte de M. S. Regina, și în care rolurile de căpetenie vor fi ținute de d-na Aristizza Romanescu și d. Nottara; se vor cînta mai multe arii de d-nele D'Asty, Nylda și Brezeanu și reprezentația se va sfîrși cu

piesa «Doctorul fără voce», comedie în 3 acte de Molière, jucată de principalii artiști comici ai Teatrului.

După reprezentația piesei «Marioara», d-șoara Agata Bârsescu va recita niște versuri ocazionale, intitulate «Poetei-Regine», scrise de G. Ranetti.

«Sindicatul ziariștilor» își dă toate silințele ca această serbare să fie neîntrecută.

Biletele se află de vînzare la casa teatrului și agenția teatrală de la L'Indépendance Roumaine.

Prețul locurilor: Loje rangul I, lei 60; loje rangul II, lei 40; loje rangul III, lei 25; loje de galerie, lei 12.—Stal rangul I, lei 10; stal rangul II, lei 6; stal rangul III, lei 4.—Galeria numerotată lei 2.

O CUGETARE

Cugetarea unui bancher:

Speranța este o poliță trasă asupra fericii viitoare, tot-d'una protestată de evenimente și tot-d'una reînviată de iluziune.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Ploesci

Bea nea Niță, bea în pace
N-am venit să-ți turbur berea,
Nici să rid: nu-î prima dată
Cînd îți pierzi alinierea...

Așa cîntă șarmanta cantatrice cu vocea ei de bariton răgușit, vechia dar celebra arie din Gioconda. Dumitropulo aplaudă che găsito uno misterio cum le trebuie la dumialui, iar artista ridică cu fustele ei și respirația ilustrului cismar de lux și de dame.

— Hairolsum, nea Niță, îndrăznește a'l felicita dintr'un colț Chircu; știi nene că ești tot bébé?

— Ba sunt cocô!

— Schimbă pe o în a țipă Costică Nottara din avantscenă.

O clipă și toți clienții își împrumută vocile lor brilante și împreună cu bine dotata trupă escelează într'un marș de Chopin:

Du-l, du-l, du-l, hai du-l!

Că de bere e sătul...

Nea Niță crezînd că se atacă colosala-i personalitate, sparge f-o doo sticle de Vermont și o cească de jvarț în capul liricilor cari îl împacă schimbînd bucata și începînd cunoscutele cuplete din Freischütz:

Ah, vino'n noaptea blondă
Ah, vino să te arz,
Cu gura mea ferbinte
Pe fragedu-ți obraz.

Concertul terminîndu-se spre liniștirea poliției, Camburopol e rugat să cînte un solo tot așa de clasic. De pe scaunul său așezat chiar sub aripa scenei de unde artista își expune albiturile-i caudecolognate, rîcîtul solist refuză să execute:

Vin, Marghiolo vin!

din Africana, sub cuvîntul că din poziția sa nu poate cînta de cît

De sub deal, de sub pădure...

Mi-am luat la braț pe turbatul amant al șifonatelor și am plecat.

În urma noastră atmosfera mai vibra de lirism:

Bea nea Niță, bea în pace
N'am venit să-ți string chimiru:
N'am vre-o fabrică'n Azuga
Nici necaz pe Bragadiru!

Ghiță Girardin

Poșta mea: Bibi, scrie-mi. De la anul nou port în jachetă o cartă postală ilustrată pe care voesc s'o pun la cutie pentru tine.

Ghiță

R.-Vâlcea

E tîrziu, la mezul nopții
Nu-s nici stele nici lumină,
Rîmnicenii dorm ca morții,
Doar Mitică Nastasiu,
Nostimul și cilibiu,
Stă pe gînduri și suspină.

La fereastră, fără veste,
Cîți-va tineri strigă: Ura!
Mitică ntreabă: Ce este?
Iar ei strigă'n gura mare:
Noi vom pleca la plîmbare
Pin'la Oene cu trăsura!

Ese și Mitic'afară
Și'n sgomot de lăutari,
De acolo toți plecară.—
S'amefiți de băutura;
Găsînd în piață o trăsura
Pornesc spre Oenele Mari.

Trecuse podul de fer
Ș'ajunsesse peste riș;
Axente cu ochi'n cer
Striga tare lui Mitică
Și lui neica Paulică:
Țineți caii bine'n frîu!

În dreptul lui Chiriac
S'a rupt osia din dos,
Cheful le-a venit de hac!
Se treziră sub trăsura,
Și toți bombănînd din gură
S'au n'tors n'apoî pe jos!—

La trăsura'n chestiune
Cu toți-au contribuit,
Singur Chiriac o spune.
Apoi și-au cerut ertare
D'această pagubă mare
Ce toți i-au pricinuit.—

S'au plătit-o vai de ei
Tocmai cu 50 de lei!

Cimpu-Lung

Știre gravă de tot

— Pierduși 5 lei, ca un ban și ca un Dobre ce ești.

— Care 5 lei, ești turbat? Nu cum-va!...

— Da, ai pierdut banii dați pentru abonamentul pe un an la «Voința Muscelului». Saraca! In orașelul asta, plin de *nederi*, și de noroi și de diferite cluburi, singura distracție mai era «Voința Muscelului». Cind supărați și amăriți, mai mult chiar, cind aproape de sinucidere eram noi, luam talismanul Voința Muscelului și cum mai rideam, mai vere! Și cum să nu rzi? ce mai articole, bre, bre! Unu și-unu; apoi politică! Ce Găești, ce Mizil, mofturi pe lângă Cimpulung. Auzi, să ai o gazetă humoristică fără să știe asta ai de scria! Ce ne facem! Nu-i vorba de cinci lei ai tăi, dar de lumea d'aici; o să înceapă sinucideri; o să se așterne doliul și vâlul melancoliei pe fețele noastre, căci balsamul vieții, balsam mai eficace ca hapurile contelui Matei, sau Bertelli, medicament mai forte de cit uleiul de croton sau untul de ricină, balsamul, isvorul de... veselie «Voința Muscelului», moare, moare, dispare în negura vremurilor și asta cind? Cind, Dumnezeule mare?

— Cind, te întreb și eu?

— E trist din cale-afară și-i greu peste măsură. Ce simți cind auzi că a murit un tinar romin sau chiar sas de ofiță în primăvară, da, în primăvară, cind totul e frumos și cind ese spanacul tovarășul nedeslipit al mielului, mai nedeslipit de cit Castor și Polux, Morandini și Gheorghita Nanu; mai inseparabil de cit Nache dela Caserie de magistrați? Ce simți? Plingi, iar plingi; il petreci la groapă și la inapoere te oprești la Gurita sau la Costică Clipici.

Și «Voința Muscelului» moare tocmai la ivirea spanacului drag ei, căci spanac s'a născut, spanac a trăit și spanac moare. Dar, unde or să se mute cu penele lor scriitorii de la spanac? Unde o să scrie I. A. G. de la Rîșnor; A. B. C.; C. G. M.; Deladomneasca; Claymoor al nou și alți anonimi istorici, administrativi, jurisprudenți, juriconsulți și mai cu seamă injuratori ca la clubul liberal d'acilea?

Fraților, toți cari vă simțiți isbiți atita de dispariția treptată a «Voinței», dispariție motivată de faptul că, un spanac artificial nu poate să lupte cu spanacul natural, podoaba mielului și trufia Bulgariei, vă rog să nu muriți și cind vă coprinde jalea, trăiți din amintiri și din biblioteca voastră modestă din parfumatul cabinet W. C. O. O. mai scoateți cite-o foaie din balsamul nostru și... o să vă ușurați.

Arsenic

PLEBISCITUL ARTISTULUI BREZEANU

In lista numărului trecut: Lei 2, bani 90.

Au mai subscris:

12 neîntrecuți lucrători tipografi ai escelentei și mult gustatei reviste *Zeflemeaua*: Tudor Stănescu, Gheorghe Lazărescu, Nae Georgescu, Tănase Georgescu, Petre Z. Georgescu, Ioan Popescu, Ilie Marinescu, Marinescu Dimitrie, Vasile Dumitrescu, George Lascu, Mihail Mihăilescu, Gică Dumitrescu și lucrătorii sucursalei tip. «Speranța», I. P. Ionescu, Toma Predescu, Ștefan Dănuțescu, Vechiul și cinstitul casier al luptătoarei societăți

«Gutenberg» a lucrătorilor tipografi din România, fost lucrător tipograf Ioan Tabacovici, Villy, I. I. Predescu-Săgeată, G. Moiescu, Don Juan de Marana, Romeo, un prieten al d-lui G. Moiescu, Vlahide, Stoenescu, Zăgănescu, George Constantinescu, Christodor Constantinescu, Litfan, Anastasiu, Al Obedenaru, Răzeșu de la Scurta, Un fiu al lui, Un nepot Totuca, o nepoată Ninia, I. Iosefescu, D-na Iosefescu, Lucia Iosefescu, Alice Iosefescu, Patru neamuri de la munte, D. Ionescu Zane, Titi Zane, Const. Zane, Ionel Zane, Tarascon, Picolo, Al. Ionescu, proprietarul escelentei tipografii «Speranța», Alexandrina Ionescu, Zefira Șerbănescu (Cucuța) Aneta I. Nădejde, Equerul Primăriei, Un stilp al Cooperativei, Alt stilp, T. Duțu-Duțescu, Eugenia Duțescu, Ionel Duțescu, Mia Duțescu, Gheorghe Duțescu, Hristescu, Admirator, Lui, Brezeanu, Dumitru Cimpulungeanu, Orion, Marion, Nicodem, Floridor, Taman Lapont, Nic., Georgică, Al., Ucela, Ucsenoemis, Vecinic în deficit de lichid, Mai cantite, Didi Muchi, Al. Ant., Iancu, Toneanu, Iorgu Herdan, Mișu Opran, Ofelia Constantinescu, Charloti Kundrich, Ana Bișowschi, Ecaterina Zimniceanu, Marie Teppert, Dimitrie Perjescu, Nem, Ion Petrescu, Petru Mirto, I. St. Furtună, D. G. Ionescu, Jocu, G. Constantinescu, Andreescu mare comerciant Craiova, Dimitrescu Craiova, Ion Niculescu-Tziganu, Inginer Capriel, Ada Capriel, Jean Dumitrescu, Sterică Enăchescu, D. I. Sturza, Mariescu dentist, Ștefan Mariescu, Victor Purcăreanu student Pitesci, George G. Frunzeanu, Marioara Georgescu, Lucia Ionescu, George Gariadi, C-tin Teodonade, Corneliu Chintescu, I-t Castris, sub-It Petri, Nic. Ciocirdia, Dim. Mardare, Amilcar Nicolescu, D-ra E. Ianco, D-na C. Kiribenski, D-nu G. Urban, Nicolae Gladiator, Ioan Bassinoir, Ioan Vlădoianu, G. Tomaziu, d-na Aglae Tomaziu, G. G. Tomaziu student în drept, M. G. Tomaziu student în medicină, N. Ionescu Govora student în medicină, A. C. Bottez, C. A. Bottez student, d-na Ecaterina Bottez, C. Urechea st. med., d-ra Adela Teodorini, d-ra Clara Löbel stud., M. Petrescu stud. med. C. Popp, N. Burlănescu Alin avocat, C. Vasiliu Zina publicist, Florea Dascalu, Marița Urita, Coana Lisaveta, Nina Gigea, Ion Cartonaș, Nicu Pavel, Machelaru Haralamb, Jurist Gh., Haimovici Iancu, Friedmann Iulius, Grill Leon, Balănescu Ion, Jianu Amza, C-tin Constantinescu, I. Leon, d-ra Birsan Aretia, Nasta Traian, d-ra Nicolaescu Victoria, doamna G. Gheorghiu, Grigorie Mărunțeanu, Penelopa Gr. Mărunțeanu, Demetru Filitis, Iancu Sinescu, Maria Filitis, Sofia Vanghelie, Elena Vanghelie, G. Gheorghiu, d-na Sinescu, George Balănescu, Maria Balănescu, Zamfir Teodorescu, Vasile Simion. In total: Lei 11, bani 50.

Persoanele cari vor dori să subscrie pot trimete suma de 5 bani prin marcă poștală pe adresa ziarului «Zeflemelei» sau pe adresa d-lui Casier I. Staicovici, str. Primăverei N. 5.

Numele subscriitorilor se vor publica. Subscripția se închide în ziua de 13 Martie cind se ds la Teatrul Național reprezentația «Avarul în beneficiul meritosului artist Brezeanu».

A apărut volumul:

SPRE INFINIT

Versuri de d-ra Maria Popescu
Il recomandăm călduros cititorilor.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI“

Calcar. Giurgiu.— Găsiți alte subiecte. Domnișoara în chestiune trebuie respectată.

Garçon de vie.— Poezia nu se poate publica. Cam prin ce lună a apărut numărul cu parodia ce doriți?

D-lui Mihail Vasilescu, student.— Mulțumim pentru explicații.

Ghiță Girardin.— Am dori să cunoaștem adresa d-voastră pentru a vă face o comunicare.

CADOURILE „ZEFLEMELEI“

Premiile No. 19.

Au concurat:

București.— D-ra Nina, d-nii Const. H. Carapati Vasile Popescu, Gh. Gh. Tomaziu, I. Predescu-Săgeată, I. Vlădoianu, Ștefan Chicoche, C. Fanșu Orion, Willy, R. Argintaru, Nicu Apostolescu, G. Moiescu, student.

Pitești.— D. Victor Purcăreanu, student în drept.

Brăila.— D-ra Elena Mănescu, d. I. Mioș.

Birlad.— D. Mitică.

Tirgu-Jiu.— D. Dumitru Comșa.

Turnu-Măgurele.— D-ra Lizon.

Giurgiu.— D. Idem.

Cîștigătorii premiilor

Au fost favorizați de noroc:

1) D. Vasile Popescu, Loco, care-a cîștigat o frumoasă cravată.

2) D. Idem, str. Bateriei No. 11 Giurgiu, care a cîștigat un volum de «Ahturi și ofuri».

3) D. Ștefan Chicoche, str. Cîmpineanu 49, Loco, care-a cîștigat volumul «Strofe și apostrofe» de Cyrano.

In numărul viitor rezervăm cititorilor noii și frumoase surprize.

A apărut volumul:

AHTURI ȘI OFURI

Poezii glumețe de

GEORGE RANETTI

cu o copertă ilustrată de N. Mantu și cu o prefață de Anton Bacalbașa.

Prețul 1 Leu și 50 bani

In București se găsește de vnzare la: «L'Indépendance Roumaine» și la librăriile *Socec* și *Alcalay*.

In fie-care zi între orele 11 dimineața și 3 d. a., se servește la **BERARIA COOPERATIVA** (Piața Teatrului) și mâncărurile calde preparate de un maestru bucătar înadins angajat. Numai cu un leu se poate dejuna excelent. — In această modestă sumă intră două feluri de mâncare, un pahar de neîntrecuta bere de Oppler, sau o sticlă de vin de Drăgășani, alb sau roșu după preferința consumatorului.

BUN

PENTRU CADOURILE „ZEFLEMELEI“ No. 20

MUȘTAR**DAFAN
ȘI CU
MUȘTULET**

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICIDe vânzare la toate magazinele principale
DEPOSITUL GENERALDepoul de conserve: **STAICOVICI**
STR. REGALĂ, 11 bis.**NICOLAE A. POPOVICI**Doctor în drept, fost magistrat
ADVOCAT

București

Română, 81.

THEOPHILE SCHEIDEGER FIU

HORTICULTOR

7, **STRADA CAMPNEANU, 7**
(îngă Teatru Național)Propriul stabiliment Horticol e situat
pe strada Epurilor 17, (suburbia Ceauș Radu
culoarea de Negru).*Specialist în buchete de logodnă și cununii, coroane, coșuri de fantăsie, lucrări de flori fine și moderne, decorațiuni de saloane etc.*

Expeditiuni în provincie

Planuri, Lucrări de grădine și parcuri
în stiluri moderne, complete plantate cu
pomii și flori.

Intrețineri de grădini anuale.

Vinzări de felurite flori, plante și trandafiri.

MIRCEA G. PETRESCU

FOST MAGISTRAT

AVOCAT

S'a mutat în Str. Riureanu, 2

(Îngă Palatele Justiției și al Poștelor)

BUCUREȘCI

CONSULTAȚII de la 8—10 a. m.

CEREȘI

CONSERVELE

STAICOVICI

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice
ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

A.

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATA

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

**FARMACIA
ALTAN**FURNISORUL
Curței PrinciareSTRADA BATIȘTE
BUCUREȘCIINSTALAȚIUNE SPECIALĂ
PENTRU
OXIGENLABORATOR SPECIAL
PENTRU

— ANALISE DE URINA —

CINE A GUSTAT ODATA, VA GUSTA MEREU

DIN DELICIOASELE PRODUSE DE PE

DOMENILE PRINCEPELUI**BARBU ȘTIRBEY**

PRECUM:

VINURI ALBE ȘI NEGRE

DIN DIFERITE RECOLTE

Tămâioasă, Pelin, Rachiü, Urdă și Cremă de Bufta, Unt,
Făină, Griș, Mălaiü, Miere în faguri și liquidă,
Pește, etc.

VIZITAȚI DECI

MARELE DEPOU DIN CALEA VICTORIEIunde toate mărfurile mai sus enumerate se vând pe PREȚURI MAI MULT DE CÂT MODESTE comparativ
cu calitatea lor superioară

DUPA TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPĂ CONCERTE, TOATĂ LUMEA ÎȘI DĂ

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERARIA**COOPERATIVA**

— PIATA TEATRULUI —

Și cu drept cuvânt, căci: excelentele mâncări reci, berea Oppler (Peleş) de calitate
superioară, vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului
acestei berării împacă gusturile clientelei celei mai exigente.